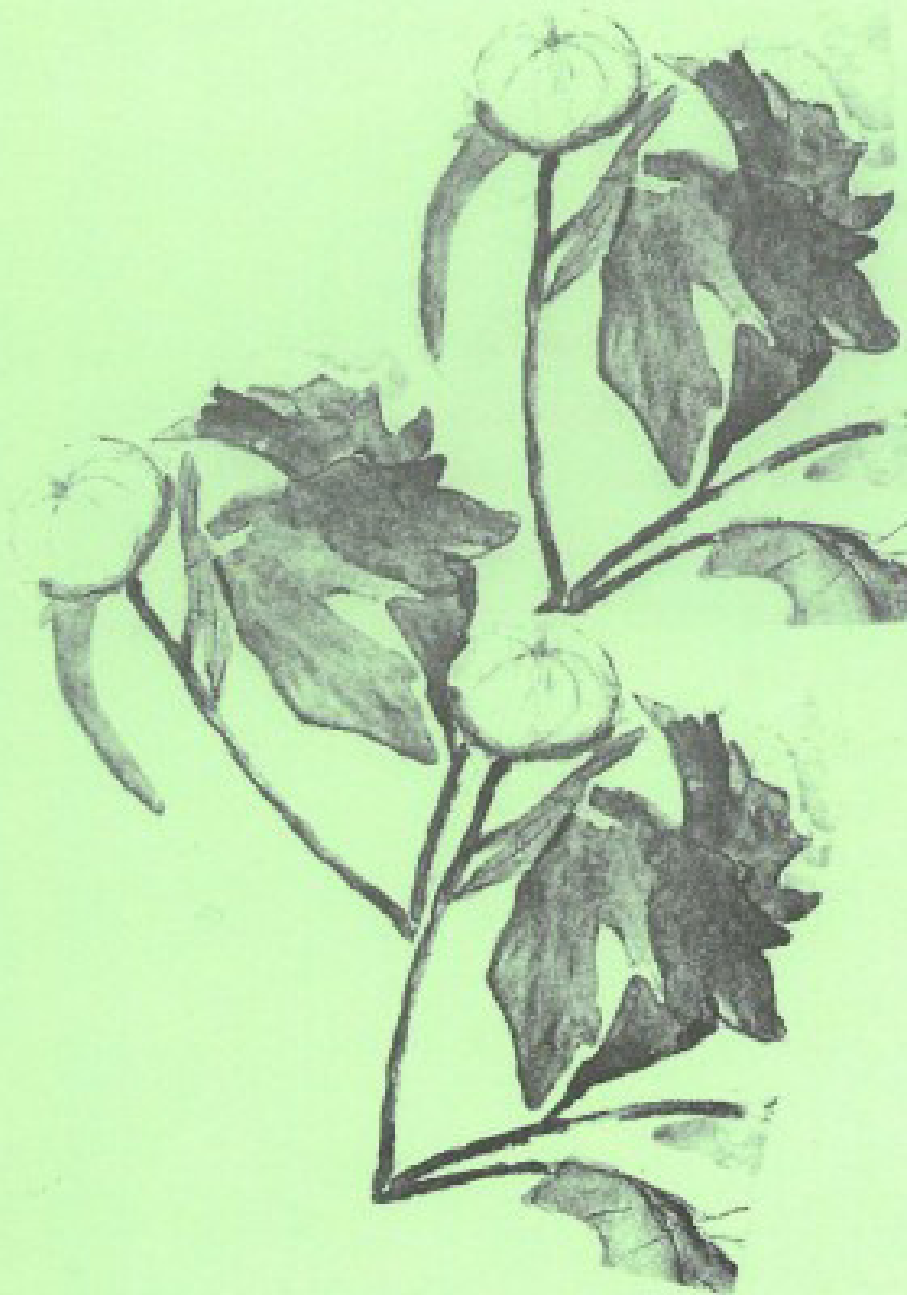

VÄYRYSNIITTI

Vuosikokoustiedote 1999

Sukuseura Väyryset ry.

SISÄLLYSLUETTELO

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS	1
VUOSIKOKOUSKUTSU	2
ESITYSLISTA	3
RUNOJA, OLGA VIRKKUNEN	4
SIHTEERIN PALSTA	5
OHJELMA JA ENNAKKOILMOITTAUTUMINEN	6
HEIKKI VÄYRYNEN TÖRMÄMÄEN VIEREMÄLTÄ	8
METSURIT JUHLIMASSA, OTE VÄYRYLÄN KYLÄKIRJASTA	11
SUKSENTEKIJÄ EELIS VÄYRYSEN ELÄMÄNKERTA	12
SUKUSEURAN STANDAARI TÄYTTI VIISI VUOTTA	13
TOIMINTAKERTOMUS 1998	14
TOIMINTASUUNNITELTA 1999	15
TULOSLASKELMA JA TASE	16
HALLITUS	17

Lehden toimitus:
Eija M. Väyrynen
Maire Manninen (kuvitus)

Hyvät sukulaiset!

Sukukokouksen ajankohta lähestyy jälleen. Tänä vuonna kokoonnumme Utajärven pitäjässä sijaitsevassa Merilän Kartanossa.

Merilän Kartano on vanha maalaistalo Oulujoen törmällä. Matkaa Utajärven kirkolta Oulun tietä on n. 5 km, josta opaste kartanoon. Merilän kartano suuntautuu pääasiassa matkailuun ja erilaisten kokousten ja juhlien järjestämiseen tilauksesta.

Hyvät ystävät! Toivon, että tulette mukaan suurin joukoin vuosikokoukseemme ja illalla vietettäviin ns. latotansseihin Merilän Kartanossa.

Tervehtien

Elias Väyrynen
puheenjohtaja

SUKUSEURA VÄYRYSET RY.

KOKOUSKUTSU

Sukuseura Väyryset ry:n vuosikokous pidetään Utajärvellä, Meiilaii kaitanossa, Meriläniic 1,91600 Utajärvi, lauantaina 19.6 1999 alkaen kello 15.00. Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa!

Hallitus

19.6.1999

VUOSIKOKOUS 19.6.1999 klo 15.00

- 1 Kokouksen avaus
- 2 Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
- 3 Valitaan kokoukselle kaksi pöytäkirjantarkistajaa ja kaksi ääntenlaskijaa
- 4 Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 5 Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
- 6 Hyväksytään edellisen vuoden toimintakertomus
- 7 Hyväksytään edellisen vuoden tilit ja päätetään tilin päätöksen vähvistämisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
- 8 Vahvistetaan hallituksen laatima alkaneen kalenterivuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio
- 9 Valitaan hallituksen jäsenet ja varajäsenet erovuoroisten tilalle
- 10 Valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi vara tilintarkastajaa
- 11 Päätetään seuraavana kalenterivuonna kannettavan jäsenmaksun suuruus
- 12 Muu! esille tulevat asiat
- 13 Kokouksen päättäminen

KESÄILTA

Kesäillan autereinen hiljaisuus humisee ympärilläni. Muutamia valkoisia pilviä leijailee taivaan sinessä

ikäänkuin ne arastelisivat tätä illan kuuakkuutta ja minun yksinäisen apeaa ilmettäni.

Syksy on taas tulossa.

Parvi pääskysiä istuu puhelinlangalla ja laulaa ikäväänsä koettaen samalla lohduttaa minua omilla pikku aarioillaan, etten masentuisi ihan täysin.

Ne tietävät, että kohta minäkin lennän yli Pohjanlahden pieneen kotipesääni ja palaan taas keväällä synlymämaisemilleni viettämään niiden kanssa lyhyttä mutta kaunista Suomen kesää.

Olga Virkkunen

OTERMAA MUISTELLESSA

Kotiseutuni Oterma muisioissain aina vuosien saatossa elää.

Elon taivalta muualla kulkeissain sen muistot mun mielessä herää.

On vaiti taas yössä metsät ja maa. kumma taika mun mielessä elää.

Yö tumma on peittona kylän yllä Sitä suojelee hellällä hyväilyllä.

On niin tyyntä on niin rauhaisaa ei puutkaan tuuti oksiaan.

Kaikki nukkuu on yö tämä hiljaisuus. Tätä yössä yksin nyt ajattelen täällä kaukana vieraalla maalla.

Olga Virkkunen

SIHTEERIN PALSTA

Tervehdys hyvä Väyrysväki! Toukokuu luo tulleessaan kesän ja tana vuonna Väyryset kokoontuvat Merilän kananoon kesäkuun 19 päivänä Onkohan nyt käännetty jokin uusi sivu. kun kymmenen vuotta on tullut täyteen, ja kiinnostus sukuseuraan on selvästi kasvanu: Puhelintiedusteluja on tullut enemmän kuin vuosiin ja sukututkimuksia on välitetty vilkkaasti ja täydennetty puuttuvia sukupuun oksistoja

Merilän kartano ottaa meidät vastaan Oulujoen rannalla, jossa aloitamme tapaamisen perinteisellä vuosikokouksella. Kokouksen jälkeen ruokailemme, vaihdamme kuulumisia ja illalla vietämme Iaiioiltamia oikein vanhan ajan tapaan Puitteet ovat aidon maalaismaiseman täyttävät Itse päärakennus on vuodelta 1S11. Oulusta Merilän kananoon on reilun puolen tunnin ajomatka. 55 kilometria. Nyt ei voi tapaamista janaa väliin kulkuneuvon puutteen vuoksi, sillä Ouluun pääsee junalla, lentokoneella jne ja jatkokulkuun järjestämme kimpptakseja, joiin il moit laulumaa n vain!

Samalla kun toivotan teidät kaikki tervetulleeksi vuositapaamiseen haluan välittää kiitokseni kaikille teille sukuseuran väki On tullut aika vaihtaa sihteeriä. Samalla jatan paikkani sukuseuran hallituksessa erovuoroisena- On ollut arvokasta saada työskennellä nain hienon suvun palveluksessa ja olla osa sitä itsekin Tapaamisiin vuosikokouksessa !

Aurinkoista kevättä !

Eija M Väyrynen
Sihteeri

KOE MAALAISELÄMÄÄ MERILÄSSÄ

- 55 km Oulusta, Oulujoen rannalla, valtatie 22:n varrella
- majoitu mukavasti (1-7 hh) (MALO-luokitus *****)
- syö hyvin A-oikeuksin varustetussa tilausravintolassa
- ohjelmapalvelut ympäri vuoden

MERILÄN KARTANO

Meriläntie 1, 91600 UTAJÄRVI
p. 08-5421128 f. 08-5421123
e-mail:merilan.kartano@utaj.fi

VUOSIKOKOUS JA ILTAMAT

MERILÄN KARTANOSSA

19.6 1999

Tänä vuonna vuosikokous pidetään Merilän kartanossa Utajärvellä. Oulusta Merilän kartanoon on reilun puolen tunnin ajomatka (55 km) ja Puolangalta n. 75 km. Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

OHJELMA 19.6

VUOSIKOKOUS klo 15.00

RUOKAILU klo 16.30 (ennakkoilmoittautuminen)

- 60 mk / aikuiset, 30 mk / lapset (yli 5 -vuotiailta)
- lohikeitto
- leivät, juusto, kurkkuleikkele, ruokajuomat
- jälkiruoka ja kahvi

VANHANAIKAiset Iltamat klo 19.00

- ohjelmassa mm. Hannu Väyrysen kitaran soittoa, Veikko Huovisen tekstejä, Matti Väyrysen ja Tuula Tampion hanurin soittoa sekä karaokea haastajana Elias Väyrynen. Esillä on myös Toivo Hongan tuohitoita. Ja tottakai makkaranpaistoa ja arvontaa ja paljon hauskaa mieltä ja tanssia. Ladossa on A-oikeudet. Mukaan olkihatut ja huivit, flanellipaidat ja henkselit, jos kotoa löytyy !

RUOKAILUUN ILMOITTAUTUMINEN 4.6 1999 mennessä puhelimitse tai kirjeitse:

Maire Manninen
Ratastie 4 B
90150 Oulu

Eeva Väyrynen
Petkelkatu 1 B
89600 Suomussalmi

Eija M. Väyrynen
Pankkokuja 11
90650 Oulu

p. (08) 5308 670
iltaisin

(08) 711 042
iltaisin

(08) 5304 338

Ilmoitan ruokailuun ____ aikuista ja ____ lasta.

Erityistä huomioitavaa (esim. lihakeitto, jos kalakeitto ei käy tms.)

Nimi, osoite ja puh. _____

Ruoka maksetaan Merilän kartanossa

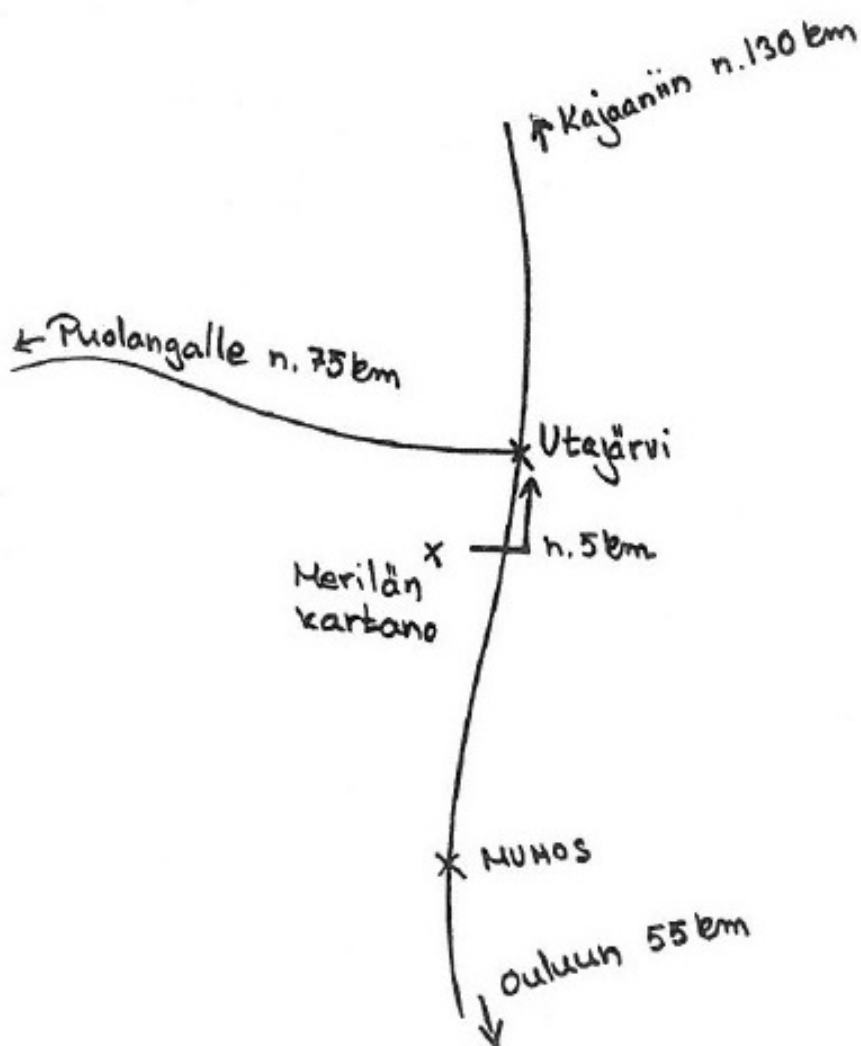
Yöpyminen Merilän kartanosta:

Merilän kartanossa on mahdollisia yöpyä. Majoitus varataan suoraan Merilän kartanosta, p. 08-542 1128 Majoiushinnat 1 hh 240 mk, 2 hh 340 mk. 4 hh 440 mk Hinnat sisältävät aamupalan, liinavaatteet ja saunan. Lisäksi on mahdollista puolihoito tai täysihoito. Majoitus on maatilamajoitusta, majoitustilat ovat erillisessä uudessa rakennuksessa, jossa on korkeatasoiset huoneet.

Mahdollista on myös varata asuntovaunu- tai telttapaikka ja käyttää talon tarjoamia palveluita. Kannattaa kysellä suoraan kartanosta tai sihteeriltä erityisjärjestelyistä Utajärven matkautuncuvonta. info-piste p (08) 542 2575. neuvonta (08) 551 0111. Lisäksi voi kysyä lähikuntien palveluja Muhokselta tai Vaalasta ja niiden tarjoamia matkailu- ja majoituspalveluja."

Kimppakyyti:

Autottomille ja muille halukkaille järjestetään taksilla kimppakyyti. Kimppakyyti tulee mukavaksi ja edulliseksi vaihtoehdoksi Oulusta Merilaan ja takaisin. Ennakkoluulottomasti vain tiedustelemaan kyytiä sihteeriltä ! p. (08) 5304 338

Heikki Väyrynen Iörmänmäen Vieremältä - syntymästä sata vuotta **Eila K. Oikarinen**

"Lauantaina sinua odotti monia pullaa ikkunan poikkipuulla, odotti sinua, etta soisit niisiä loput. Meistä lapsista oli mukavaa, kun soit pullat, joista hauklcasimme palan ja jätimme loput sinulle Sinulla oli aikaa meille, vaikka mcita oli monta odottamassa

Lnohturnattonua olivat matkat Hoikan joelle tai Himmascnpurolle hevoskyydissä Sinulla oli aina puhuttavaa, joskus vakavaa, muna useimmiten se oli leikinlaskua. Kyllähän minä silloin jo eioun rrunn>n taimen kortteesta."

Ansiotyön kovuuteen sai meistä jokainen pienestä pitäen tottua. Pellolla ja kasvimaalla nitti paljon työtä pientä "palkkaa" ansaiten. Muistan, kuinka sipulinkasvatuskilpailun veljeni Eero voitt Olihan se melkoinen sipuluimu rikka

Isäni, äitini ja sisarukseni

Isäni Heikki Väyrynen syntyi 11-lapsiscn perheen kuopuksena 01.11.1898 Törmänmäen Oikarilassa. Kirkonmies eli kylanvanhin Jaakko Väyrynen ja hänen vaimonsa Mari os. Tervonen veivät nuorimmaisensa kasteelle joulukuun kuudes, ja kastamisen suoritti kirkkoherra O.W. Oksanen. Kummeiksi merkittiin Heikki Hyttinen ja hänen vaimonsa Riitta Moilanen, Heikki Väisänen ja Anni Heikkinen Siihen aikaan ei ollut kouluja, joten kirjoitus- ja lukutaidon isäni hankki kiertokoulussa Isäni oli kasistaan taitava, ja hän teki itse tarvekalut ja käyttöesineet kotona Äitini Vilma Maria Kemppainen oli syntynyt Paakanan savusaussa 16.02.1901 ja hän asui Somerella Saukossa Vanhempani vihittiin Puolangan pappilassa 18 03 1923. Vihkimisen toimitu asiakirjojen mukaan Hannes Hyvärinen, joka oli silloin vt. kirkkoherrana Puolangalla. Olen kuullut, että villoin oli maarianpäivä Äilmi oh taitava kehräämään ja kankaista kutomaan

Joku naapureista oli kysellyt isälläni, kuinka monta lasta teillä on tarkoitus tehdä Siihen isäni oli vastannut. -Aluksi kaksitoista Nnn toteutui Puolangalla hyvin tunnettu sananpars: -Sitä sanaa ci sano, jonka päähän ci pääse Kaks iloistahan meitä syntyi Antti. Elma. Jaakko. Anna. Vilho, Hannes, Eino. Kaarlo, Hilikka, Eeva, Eero ja Eila. Vanhin Antti ja viidentenä syntynyt Vilho kuolivat pieninä. Nyt meitä on elossa Sotkamossa asuva Elma, Puolangalla asuva Jaakko, Kajaanissa asuva Eino, Pielavedellä asuva Hilikka. Helsingissä asuvat Eeroja Eeva seka taalla Puolangalla asuvana minä kuopus Eila.

Syntymäpäivistä hautajaisiin

Me lapset olimme jo lentäneet kotoa pois omiin pesiimme, melkein kaikki. Kotona asuivat isäni ja äitini lisäksi Hannes ja Anna pcrhckuntincen ja Einari-cno. Oh helnukuu vuonna 1961 ja valmistauduttiin äitini 60-vuotisjuhlime ly am huolehti kaikesta, huolehti ruuasta ja muustakin Tallin seudun ja pUiamaan laittoi juhlauntoon Oli käynyt kaupalla ostamassa sokeria, kahvia ja nisiryynceja, jotta varmasti riittäisivät Muistan sen lauantain 18 helmikuuta vielä kuin alisen päivän Aamulla varhain heräsin Kemijärvellä ja kiiruhdin junaan mennäkseni kouin äidin syntymäpäiville. Opiskelun vuoksi en olisi malttanut lahtea, mutta koulukaverit sanoivat -Mene Kyllä se rehtori antaa lupaa Niinhän minä tuln kotiin iltasella Melkein kaikki sisarukset olivat tulleet, saunoimme ja söimme iltasen. Isäni oli lepposalb tuulella ja laski leikkiä. Olimme jo makaamassa, kun äiti tuli hätääntyneenä pyytämään apua Mi taan emme voineet tehdä, isäni nukkui rauhallisesti pois

Vanhempani olivat usein käyneet Paltamossa seuroissa, ja niinpä rovasti Erkki Kaikkonen oli pyydetty syntymäpäiväscuroihin sunnuntaiksi Illalla maata mennessään isäni oli sanonut -Voi kun se Kaikkonen jo tulisi. Niin, syntymäpäivistä tuli yhteinen surupäivä. Viikkoa myöhemmin isäni siunattiin Voipuan hautausmaalla, jossa rovasti Kaikkonen suoritti siunauksen ja Markku Hclovesi oli omasta seurakunnasta mukana

Maanviljelijä, jolla karjatalous oli tärkeällä sijalla

Isäni rakensi Oikanlan tilalle oman talon, jonka nimeksi tuli Vieremä. Rakennukset olivat aivan tien vierellä, ja joskus tuntui autojen aiheuttama tärinä sietämättömältä. Kesäisin pölyävä tie harmitti, sillä pöly tahtoi laskeutua sisälle huoneisiin.

Isäni oli maanviljelijä, jolle työ oli kaikki kaikessa. Aina löytyi uutta suota raivattavaksi. Kotipellot olivat hyviä, eikä hallakaan ollut ensimmäiseksi satoa tuhoamassa. Muistan vielä sota-ajan jälkeen viljellyn vehnää, ja kyllä oli mukavaa syödä oman pellon nisua. Sipulia viljeltiin myyntiin, mutta lopetettiin kannattamattomana. Meillä lapsilla oli omat kcihopalstat, ja saimme oppia kasvinviljelyä. Kerhoncuvoja kävi antamassa neuvoja, mutta tyo oli tehtävä itse.

Isäni Heikki Väyrynen oli innokas karjankasvattaja. Elma-tytär työssä ollessaan etsi Sotkamosta hyviä vasikoita, ja isäni osti sieltä "parempaa rotua". Maitoa lähetettiin Puolangalle kauppoihin ja myöhemmin Kainuun Osuusmeijeriin. Oli myös tinkiläisiä, joista erikoisesti muistan Joosef Issakaisen hänen tauluistaan ja jutuistaan.

Minun lapsuudessa isäni kesällä valmistautui huolella heinäntekoon. Siinä oli haravien korjuuta, oli hankojen korjuuta, ja kaikkea muutakin piti kunnostaa heinäntekoa varten. Heinämaita oli kolmella eri paikalla: Suommaalla, Hoikanjoella ja Himmascnpurolla. Heiniä tehtiin kymmenelle lehmälle, yhdelle hevoselle ja lampaille. Niitä tehtiin useimmiten yli oman tarpeen, koska keväällä vielä riitti myytäviksi. Muistanpa vielä, kun sattui olemaan huono marjavuosi, ja meidän pieni rnans&karriaa tuotti hyvän sadon. Silloin isäni virkkoi: -Olisi niitä enempiäkin, mutta maistelin aina ohikulkiessani. Tehkää siihen viereen lisää mansikkamaata.

Ohranviljelyhän oli siihen aikaan tärkeää. Siitä tuleekin mieleeni, että isän mielestä viljankylvö oli kaikkein hankalin homma. Isa oli menettänyt tapaturmaisesti vasemman käden nimenoman, ja siinä paikalla oli vain pieni tynkä, joten jyvät (ahtoivat valua sormien väliin syntyneestä rakosesta miten sattuu.

Luottamushommissa kylän asialla

Heikki Väyrynen valittiin kesällä 1938 Törmäiunäen kansakoulun johtokuntaan Eemeli Näyhän tilalle. Tässä luottamushommassa hän oli pitkään ja oli ainakin minun muistiaikana johtokunnan taloudenhoitajana. Seuraavana vuonna isäni valituin huoltolautakuntaan ja myös myöhemmin hänet on valittu samaan lautakuntaan. Heikki Väyrynen on toiminut Törmänmäen vaalilautakunnassa, kunnallislautakunnan varajäsenenä Kot ilartky lästä sekä taksoitaslauiaJainnassa.

Sisareni Hilikka muisteli isän lähtöä kirkolle seuraavaa: -Isä teki pahvista salkun, jossa hänellä asiapaperit olivat hyvässä järjestyksessä. Hän toimitti myös kyläläisten asioita, koska kirkolle oli matkaa yli 40 km. Kelirikkoaikana hän suoritti tuon matkan jalkaisin. Itse muistan sen, että kamarin kaapin laatikossa asiapaperit olivat aina järjestyksessä. Siivotessa piti olla varovainen, eikä järjestys saanut muuttua. Siihen aikaan, mitä muistan, ilta-auto kulki sen verran hitaasti, että auton tulon saattoi arvioida hyvin. Katsoimme talvella kamann ikkunasta, milloin auto nousisi Oikariscnrinnettä, jolloin auton valot ilmestyivät riihen seinään. Silloin piti varustautua tienposkeen; autohan otti joka talon kohdalta, kun ci ollut vielä pysäkkejä. Hilikka kertoi, että isä

rupesi autoa odottaessaan pirtin penkille makaamaan. Kun linja-auto oli Paltamon puolella Härkölän kohdalla, seinähirret rupesivat tärisemään, ja silloin isän piti valmistautua lähtöön. Oliko totta vai leikinlaskua, sen voi itsekukin päätellä mielessään. Kaikkihan me muistamme isämme annoitetuksi leikinlaskijaksi.

Pari kertaa ainakin Heikki Väyrynen on pyrkinyt kunnanvaltuustoon. Ensimmäisellä listan kannattajista kahdella henkilöllä kunnallisverot oli jäänyt maksamatta, ja niin keskusvaalilautakunta hylkäsi koko ehdokaslistan. Vuonna 1945 Heikki Väyrynen oli ehdokkaana U:ssa vaaliliitossa, jonka otsakkeeksi keskusvaalilautakunta hyväksyi asiamiehen ehdottaman "Maalaisliiton ja puolueettomien vaaliliiton".

Leikkiä vaiko totta?

Isäni sai kaksi kertaa lykkäystä asevelvollisuuden suorittamisesta Erisimmäisellä kerralla syynä oli emännänotto ja toisella kerralla talon rakentaminen.

Kissan kohtalo minua on surettanut eniten. Isoäitini oli tehnyt juustoleipiä, mutta ainakos sitä lapsille juustoleipää annettiin. Sekös isääni joskus harmitti. Kerran hän kuitenkin teki kepposen, ja luuli sillä tavalla saavansa juustoleipää, vaan kuinkas sitten kävikään. Isäni raapi juustoleivän pinnasta ikäänkuin kissa olisi ollut asialla Syy tuli kissan kontolle, ja kissan päivät päättyivät hirteen.

Kotona oli koko kylän käyttöön tarkoitettu pässi - asemapässiksi kutsuttu. Kyllähän me muistamme Pokan! Vihainen se ainakin oli. Kerran isäni oli lauantai-iltana tulossa saunasta ja joutui kulkemaan lainmashaan läpi. Eipäs pitänyt varaansa! Poka jyssäytti niin, että isäni lensi komealla kaarella kivikkoon. Naureskeli sisään tullessaan: -Omapa on syyni, kun joskus leikilläni opetin sitä!

Hilkka-sisareni kertoi, että isäni oli ollut Kajaanissa ostoksilla vahan ennen joulua. Hän oli jäänyt linja-autosta jo Oikariscnrintecn alla pois kyydistä ja oli tuonut kaikille nuonmmaisiUeen joululahjaksi ostamansa sukset navetan vintille lapsilta piiloon Vain Hilkka, joka hoiti lehmä, tiesi tapahtumasta, mutta hänen piti olla asiasta vaiti. Olihan se lapsille iloinen joululahjayllätys! Minulle kävi joulun alla 1959 niin, että jouduin paljastamaan joulutorttuolijeen. Isälläni oli kamarin kaapissa pullo ja kaksi pikaria, joista vieraan kanssa otti joskus napanterit. Hän piti ilmeisesti hyvin tarkasti silmällä, ettei pullo sattuisi vajuamaan. Minä saamani kotitalousopin mukaisesti lorautin vähän konjakkia torttmaikinaan. Isäni havaitsi, että yläraja pullossa oli laskeutunut Kerroin, miten olin tehnyt lehteviä joulutorttuja, ja selitys nitti, enkä saanut moineiu. Isäni oli tarkka viinan suhteen. Pan tapausta on jäänyt mieleeni Kerran hän oli Jyrkänkoskella myllyreissulla. Kait ne Yrjö, Issakainen ja isäni jonkin napanterin olivat ottaneet, isäni tosin vähemmän, kun ei näköharhoja uskonut. Isäni ja Issakainen istuivat penkillä, ja Yrjö avasi saunan oven, vislasi sormiinsa ja virkkoi: -Tuolla peräseinällä on kaksi pirua. Isäni tuumasi, ettei hän nää yhtään. Yrjö vislasi kolme pirua lisää ja kehuskeli: -Nyt niitä on jo viisi. Isäni ei vieläkään nähnyt yhtään pirua, johon Yrjö laukoi: -Sinä laidat olla humalassa, kun ei nää. Katsohan tarkemmin! Siihen isäni totesi: -Ottettiinhan me pienet, mutta en minä luule, että se piru humalaisia pelkää. Toisella kerralla isäni oni sovintonapanlerii kotonaan. Sen koommin en ole nähnyt isääni siinä tilassa.

Kaksi kuopusta

Se oli silloin, kun en vielä ymmärtänyt, mitä sana "kuopus" merkitsee. Jos olisin tunnustanut olevani kuopus, olisin saanut omenan. Mutta enhän minä ollut ennenkään syönyt omenaa, joten en silloin ollut kuopus. Isäni lupasi olla aina kuopus puolestani.

Olin paljon isäni kanssa, viihdyin hänen kanssaan. Luulen, että minä olin ehkä silmänä seuraamassa, koska isäni oli sairas Olinhan minä ainakin apua hankkimassa, jos olisi jotain sattunut. Näistä yhdessäolohetkistä kai minulle on jäänyt kuva isästani leikinlaskijana. Myös toisenlainen kuva isästani on muistoissani. Isäni ja äitini kävivät yhdessä seuroissa. Mieleeni piirtyy eräs kesäinen ilta, kun olin heidän kanssaan menossa Vanhalaan siioninvirsiseuroihin. Myös sunnuntaipäivistä on jäänyt mieluisa muisto. Isäni maltoi viettää vanhempana ollessaan pyhää pyhänä. Ainakin hän kuunteli jumalanpalvelusta radiosta ellei sattunut nukahtamaan. Ei, kyllä hän kuuntelija me lapset istuimme kiltisti paikoillamme.

Vakituinen kekriporsas

Lapsuudessani kekriperinteeseen kuului kekriporsaaksi joutuminen Koulussa puhuttiin, kuka missäkin talossa oli nukkunut pisimpään ja oli saanut tämän lisänimen itselleen. Meillä Vieremällä ei ollut pelkoa lisänimestä, sillä isäni oli luvannut olla kaikkien puolesta kekriporsas Isälläni Heikki Väyrysellä oli syntymäpäivä aina kekrinä - marraskuun ensimmäisenä päivänä.

Metsurit juhlimassa -kronikka

Jussi Väyrynen

On tehostettu kouluolot,
oppimahan miehet nolot.
Metsurit sai ojuenuksen
metsäkurssikoulutuksen.
Ne osaa kaataa katajaiset,
terveet sekä vikanaiset,
mankilat ja lylpuut,
alamitat ynnä muut.

Varsin hyvin muistammehan
ajan ankean ja pahan,
entisajan elämässä
ihmeitten maassa tässä.
Kun nuista puhumahan puuttuu,
niin huomaa, kuinka kurssi muuttuu
Polemiikit kehittyvät,
tulokset on varsin hyvät.

Nyt on jo Tyynen en leikki,
mitäs mieltä Niitty-Heikki?
Kun arvonsa on noussut heille
melko ylös metsureille.
Metsureissa onkin valtti
no senhän tietää Luukkos-Antti
työnjohdon valvojana
vakanssiaan vastaavana.

Van onko tuota kuunna kuultu
juhlimassa olevan luultu.
Van nyt ne Pohjanporttiin souti,
kun illan hämärässä jouti.
Saivat mieliin huojennuksen
tervetulotoivotuksen.
Juhlapaikalle nyt tälle
istuimelle ylemmälle.

Eivät ryypyt olleet merivettä,
ne oli mehiläisen mettä
Saivat hetken päästä vasta
huumehia hunajasta.
Kun tanssit alkoi, senhän tiesi
lattialle joka miesi.
Kenpä kehtais jouten olla
tanssisalin permannolla

Minullekin kuului kuiske
kum minihameen helman huiske.
Oli tanssin hyörinässä
juhlapiiri pyörimässä.

Metsureille ensi kerran
ansioista metsäherran
valmistettu nuille juuri
siitä sille kiitos suuri.
Te jotka juhlat valmistitte
kiitokset myös ansaitsette. J
otka huolehditte meistä
hyvä muisto jääköön teistä.

Metsurien pikkujoulussa 1969 esitetty kronikka, jonka Eila K. Oikarinen ylöskirjoilti Reeta Klemetin muistitiedon mukaisesti. Metsurien juhlat -kronikka on Väyrylän kyläkirjasta.

Väyrylän kyläkirja "Kaikuja Väyrylän vaaroilta" tulee myyntiin 12.06 1999. Ennakkotilaushinta on 170 mk ja on voimassa toukokuun loppuun asu. Sen jälkeen hinta on 190 mk. Posticnakkohnta on 210 mk ja kesäkuusta alkaen 230 mk Otan puhelimitse tilauksia vastaan ja tuon tilatut kirjat vuosikokoukseen, mikäli niin sovitaan Eila K Oikarinen puh. (0400) 287 406.

Suksentekijä Eelis Väyrysen elämäkerta

Isämme Eelis Väyrynen, myös Eelinä tunnettu, syntyi 10.02.1902 Puolangalla ja kuoli 21.11.1986 Virolahdella. Hän valmisti ensimmäisen suksiparinsa isänsä opastamana 12-vuotiaana. Isä Paavo Väyrynen (1879-1952) vei poikansa tekemät sukset Ouluun ja myi ne Oulun torilla 75 hopcapennin hintaan. Normaalisuksiset maksoivat tuolloin 150 hopeaperxniä. Eeliksien isoisä Matti Väyrynen (1843-1922) oli opettanut poikansa ja opetti vielä pojanpoikansa suksentekoon.

Hepovaaralla Porvoon Kerkkooseen

Nuorukaisena Eelis oli tukinuitolla, pöllimetsällä, Juntusen tädillä heinäpoikana sekä Vaalassa sukulaisten luona remonttitöissä. Sitten hän suuntasi Kajaaniin, sieltä junaan ja suksitehtaalk Porvoon Kerkkooseen. Suksitehdas oli Lampisen omistama, ja siellä työskenteli myös äidin sukulainen Juntunen. Sieltä hän siirtyi v. 1924 Kristiinassa puusepäntehtaaseen, joka valmisti sukset ja erilaisia rakennustarvikkeita. Kristiinassa hän meni naimisiin Hulda Rintalan kanssa.

Eelis muutti v. 1927 Hattulan Parolaan suksi- ja puutyötehtaaseen ja sieltä edelleen v. 1936 Virolahden Klamilaan Herman Selinin suksivaanistamoon. Pari vuotta myöhemmin hän meni William Kyötikin suksitehtaaseen Vehkalahden Vilnicmeen. Sieltä hän sai kutsun sotapalvelukseen, mutta Kyötikki anoi hänet kuitenkin takaisin valmistamaan sukset armeijan käyttöön. Eelis työskenteli Kyötikillä niin kauan kuin höyläsuksia lehtiin ja oli jonkin aikaa valmistamassa myöskin liimasukset. Hän teki 19 vuoden ajan talvisin sukset ja kesäisin kierteli rakennuksilla töissä. Eelis Väyrynen ryhtyi ornatoimisesti rakennustöihin ja teki sitä hommaa eläkeikänsä asti.

Palkintoja sukseteista

Ensimmäiset näyttelysuksiset valmistuivat vuonna 1926-27 Moskovaan, josta tuli 1. palkinto, mikä oli rautainen laatta. Vuonna 1927 hänellä oli Suomen Työväen Urheiluliiton Kansainvälisen Talviurheilujuhlan näyttelyssä kolme paria Ihanne-sukset, murtomaahiihtosukset, joista tuli 1. palkinto, mikä mainitaan hänelle annettussa kunniakirjassa. Hanulassa hän valmisti sukset myöskin omilla nimissään mm. maaulousnäyttelyyn. Sukseteitä oli kolme paria, ja niistä tuli 1. palkinto Sukseteiden lisäksi Eelis Väyrynen teki myöskin erilaisia suksentekovälineitä.

Isoisiltä peritty taito huomattiin

Eelis Väyrynen oli jo kotona isoisien opissa saanut oikeat ohjeet sukseteiden tekoon, mutta lisäksi hän oppi matkansa varrella. Hänet tunnettiin hyvänä suksentekijänä, koska hän kertomansa mukaan sai valmistaa kilpasukset aikansa hiihtomestareille Sulo Nurmelalle, Vannisen veljeksille sekä Tasalalle ja muillekin eturivin kilpailijoille.

Raili Gylden ja sisarusket

SUKUSEURAN PÖYTÄSTANDAARI TÄYTTI 5 VUOTTA

Sukuseura Väyryset ry:n pöytälippu eli pöytästandaari täytti viime vuonna viisi vuotta. Pöytästandaarin suunnitteli sukuseuran logon pohjalta Pirkko Kangas. Hän piirsi kuusi eri vaihtoehtoa, joista nykyään käytössä oleva valittiin sekä pöytästandaariksi, että viirimalliksi. Eri vaihtoehtoista saatiin sukuseuran ulkopuolisen asiantuntijan lausunto mm. arkkitehti Matti Heikkiseltä.

Standaarin syntyvuonna 1993 keskusteltiin myös mahdollisuudesta hankkia isännänviiri, jota sukuseuran jäsenet voisivat käyttää tavallisten isännänviirien lavoin. Tuolloin ei vielä suurempaa kiinnostusta ilmennyt, mutia asianhan voi aina uudelleen ottaa esille. Tänä juhluvuonna jaeltiin viisi pöytästandaaria. Sukuseuran jäsenet voivat joka vuosi ehdottaa perusteluineen hallitukselle henkilöitä, joille tämä huomionosoitus voidaan sitten yleensä vuosikokouksen yhteydessä antaa. Pöytästandaari edustaa samoja arvoja kuin suuretkin liput.

Pöytästandaari on näiden viiden vuoden aikana annettu seuraaville henkilöille ja yhteisöille:

1993

Janne Väyrynen
Pirkko Kangas
Puolangan kunta
Elias Väyrynen
Eila Oikarinen
Unto Väyrynen
Mikko Moilanen
Antero Väyrynen
Paavo Väyrynen

1995

Sukutila Martti
Margareta Niskanen
Kalevanveikko Väyrynen
Juhani Väyrynen

1997

Kajaanin kaupunki

1998

Eija M. Väyrynen
Salme Väyrynen
Annikki Lehikoinen
Irja Hakola
Liisa-Maria Sneck

Ensimmäiset standaarit jaettiin logon suunnittelijalle ja puhtaaksi piirtäjälle ja seuraavat sukuseuran perustajajäsenille. Sen jälkeen on perusteluina ollut mm. sukulilaa pitkään asuttaneet Väyryset, huomattavat yhteiskunnalliset saavutukset, huomattava sukututkimus ja historiantutkimustyö tai kulttuurillinen vaikuttaminen sekä urheilusaavutukset ja sukuseuran yhteistyökumppanit (Puolangan kunta ja Kajaanin kaupunki).

Valokuva: Pöytästandaarien jako vuonna 1998 Puolangalla. Kuvassa oikealta Liisa- Maria Sneck, Annikki Lehikoinen, Salme Väyrynen ja Eija M. Väyrynen.

SUKUSEURA VÄYRYSET RY.

TOIMINTAKERTOMUS 1998

1. YLEISTÄ

Sukuseura Väyryset ry. täyni yhdistyksenä kymmenen vuotta. Vuosikokous pidettiin Puolangalla 11.7 1998. Lehti ilmestyi kaksi kertaa, vuosikokousiiedotteenä ja joulutervehdyksenä.

2. TOIMINTA

Vuosikokous järjestettiin Puolangalla Pito - ja lounaspalvelussa. Väyrylan kyläyhdistys järjesti ihamat Väyrylänkylän Variopirtillä, jonne sukuseuran jäseniä kokoontuivat viettämään yhteistä iltaa.

Kymmenvuotisjuhla järjestettiin sunnuntaina 12.7 1998. Aamulla käytiin kunniakäynnillä sankarihaudoilla, jonne puheenjohtaja laski kukkalaitteen. Osa sukuseuran jäsenistä osallistui jumalanpalvelukseen Puolangan kirkossa. Kello kaksitoista oli juhla-ateria yläasteella ja sen jälkeen alkoi 10-vuotisjuhla samassa tilassa. Tilaisuudessa Elias Väyrynen sai sukuseuran ensimmäisen kunniajäsenyyden ja siandaareja jaeltiin viisi. Ne jaettiin Eija M. Väyrykselle, Salme Väyrykselle, Annikki Lehikoiselle. Irja Hakolalle ja Liisa-Maria Sneckille.

Sukujuhlan ajan oli esillä sukuseuran arkistomateriaalia ja Annikki Lehikoisen Talvisodan päiväkirja-näyttely, näyttely Argentiinan kadonneista Väyryksistä sekä Eila Niskasén kirjanäyttely.

3. JÄSENET

Vuoden lopussa jäseniä oli 373.

4. KOKOUSTOIMINTA

Hallitus kokoontui neljä kertaa. Tilikokous pidettiin Puolangalla ja uuden hallituksen järjestäytymiskokous pidettiin Rokualla Rokuanhovissa.

5. HALLITUS

1997-1998 hallituksen jäseniä olivat: Elias Väyrynen puheenjohtajana, Taisto Väyrynen varapuheenjohtajana ja Eija M. Väyrynen sihteerinä. Muia hallituksen jäseniä olivat Eila K. Oikarinen, Jorma Kangas ja Lauri Kiviniemi. Rahastonhoitajana toimi Eeva Väyrynen.

1998 hallituksen erovuoroisia olivat Jorma Kangas Oulusta ja Lauri Kiviniemi Kajaanista sekä heidän varajäsenensä Anneli Väyrynen Puolangalta ja Eeva Pietarila Oulunsalosta. Lauri Kiviniemi varajäsenineen valittiin uudelleen. Jorma Kangas tilalle valittiin Maire Manninen Oulusta. Varajäsen valittiin uudelleen. Lisäksi poisnukkuneen varajäsenen Sakari Väyrysen tilalle valittiin Raimo Väyrynen Oulusta.

1998-1999 hallituksen jäseniä ovat Elias Väyrynen puheenjohtajana, Taisio Väyrynen varapuheenjohtajana ja Eija M. Väyrynen sihteerinä. Muut hallituksen jäsenet ovat Eila K. Oikarinen, Maire Manninen ja Lauri Kiviniemi. Rahastonhoitajana jatkaa Eeva Väyrynen.

HALLITUS

SUKUSEURA VÄYRYSET RY.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 1999

1 YLEISTÄ

Toukokuun vuoden tärkeimpänä tapahtumina on vuosikokouksen järjestämisen ja sen yhteyteen järjestettävä illanvietto. Tarkoituksena on tutustuttaa suvun jäseniä toisiinsa ja edistää yhteishenkeä ja kiinnostusta suvun yhteistä historiaa, mutta myös tulevaisuutta kohtaan.

2 TOIMINTA

Sukuseuran jäsenistöä kannustetaan osallistumaan aktiivisemmin sukuseuran toimintaan, vuosikokoukseen, yhteiseen illanviettoon, sukuseuran lehden julkaisuun ja sukututkimukseen. Erityisesti joululhikkoon on tarkoitus koota kirjoituksia lapsuuden joulukokemuksista.

3 KOKOUSTOIMINTA

Vuoden 1999 vuosikokous pidetään kesäkuussa Utajärvellä Merilän kartanossa. Tapaaminen on yksipäiväinen. Illalla sukuseura järjestää oman illanvieton ohjelmalla isäntä Ilmari. jossa sukuseuraa jäsenet voivat esittää omaa ohjelmaansa.

4 HALLITUS

Vuosikokouksen järjestää hallitus. Vuosikokouksesta tiedotetaan sukuseuran kevättiedotteessa Väyrysnäytissä, joka ilmestyy toukokuun alussa.

HALLITUS

TULOSLASKELMA 1.1.1998-31.12 1998

VAR SINAINEN TOIMINTA

Varainhankinta

jäsenmaksut	6750,00	
tulot viireistä 2x50	100,00	
mainostulot	1450,00	
ruokalippujen myynti (juhla)	3916,20	
korkotulot	10.32	<u>12226 52</u>
<u>toimintamenot</u>		
kokousmenot	9341,56	
sukujulkaisumenot	5550,31	
toimintamenot	1550,80	
muistamiset	800.00	
menot viireistä 2x30	60,00	
menot standartesta 5x76,36	381.80	
pankin palvelumaksut	578,00	
tilikauden alijäämä	<u>-6035.95</u>	<u>12226,52</u>

TASE 31.12.1998

VASTAAVAA

käyttöomaisuus ja muut pitkävaikutteiset menot

muut aineelliset hyödykkeet		
standaarit	916.40	
vaihto- ja rahoitusomaisuus		
sukuviirit	3890,00	
rahaa pankissa	9910,04	
rahaa kassassa	<u>191.30</u>	<u>14907.74</u>
<u>VASTATTAVAA</u>		
oma pääoma 1.1.1998	16973.69	
tilikauden alijäämä	-6035.95	
oma pääoma 31.12.1998	10937.74	
vieras pääoma		
lyhytaikaiset velat		
siirtovelat	3970.00	
vastattavaa yhteensä	<u>14907.74</u>	

Sukuseura Väyryset ry.

Elias Väyrynen
Petkelkatu 1 B
89600 Suomussalmi

*varalla Paavo Niemelä
Viitasenkujat 2 A 10
90230 Oulu*

Eila K. Oikarinen
Louhipolku 10 A 3
89200 Puolanka

*varalla Arja Väyrynen
Parkkikankaantie 25
90820 Kello*

Eija M. Väyrynen
Pankkokuja 11
906500 Oulu

*varalla Raimo Väyrynen
Lukantie 63
90310 Oulu*

Taisto Väyrynen
Tornikuja 1 A
90440 Kempele

*varalla Hilikka Väyrynen
Maivatie 4
90550 Oulu*

Lauri Kiviniemi
Viertokatu 68
87150 Kajaani

*varalla Eeva Pietarila
Kauppiaantie 34
90460 Oulu*

Maire Manninen
Ratastie 4 B
90150 Oulu

*varalla Anneli Väyrynen
Ouluntie 21
89200 Puolanka*

Hallitus 1998-1999

metsätalousinsinööri
puh. (08) 711 042

*metsätalousinsinööri
puh. (08) 333 063*

luokanopettaja
puh. (0400) 287 406

*laboratoriosihtööri
puh. (08) 511 504*

lastentarhanopettaja
puh. (08) 5304 338
(0400) 925350

puh. (08) 5315319

sähköinsinööri
puh. (08) 516 085
(040) 5651350

*aluetuonjohtaja
puh. (08) 341 689*

historian tutkija
puh. (08) 6130 559

*tekninen apulainen
puh. (08) 5211 725*

luokanopettaja
puh.(08) 5308 670

*kanslisti
puh. (08) 571 592*